

Kvitt

Nej, nej, säger busschauffören med en nonchalant

gestikulerande handrörelse, oartig.

Det känns att bli bort viftat som en störande fluga.

Varför inte? frågar jag med knutna ögonbryn.

Nej, säger han dominant,

vill du stiga ombord måste du kasta kaffemuggen.

Jag har åkt den vägen i 8 år, säger jag.

Ingen har klagat över kaffe i en mugg med locket på.

Stiger du på, stiger jag av, säger han barnsligt.

Var så god, säger jag,

med hänvisning till trottoaren.

Han är ute, pratar i mobilen,

efter en stund försening,

kommer han gående mot sitt hytt

Han säger;

bara den här gången får du åka med...

Jag höll på att hälla socker i mitt kaffe, han såg det.

Plötsligt börjar bussen hosta högt, gunga fram och back med nosen,

två gånger,

en bad av kaffe värmer kroppens vänstra halva.

Ett mönster av kaffe får svagt liv halvsidig.

Reser mig upp hastig, fram går jag, visar honom, vad han har gjort.

Ursäktande, likgiltig, med en fånig leende, säger han förlåt.

Handen for med muggen mot hans hals.

Får han en bad av resterande kaffet från muggen.

Den här gången, säger jag

Ursäktande, likgiltig precis som han, förlåt.

Han hotar poliskontakta ärendet.

Jag darrar, ångerfull är jag inombord,

I ögonvrån ser jag i spegeln.

Han gormar, klagar, söker ögonkontakta mig i spegeln.

Bussen är halvvägs till jobbet.

Mönstret har fått nytt liv med tiden.

Med pekfingret kallar han mig till sig i spegeln.

Det är snart dags att jag ger mig av bussen.

Han ber mig leende att glömma denna händelse.

Mönstret lipar mot honom.

vi är väl kvitt, säger han

Tipsar honom hädanefter vara snäll.

Möta folk med respekt,

Göra jobbet roligt för sig.

Man kan lura ormen ut ur hållen med
rätt ordval, säger jag.

Nu förtiden hälsar han glatt

trots mitt kaffe i handen

Det gör jag med,

med leende läppar,

honom hälsar jag.

Blir påmind var gång

om händelsen i bussen.

Den blev en läxa för livet.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Shahla Haghi med Poeter.se id #38486 innehar upphovsrätten